

Poctivý drsný test (žádný čajíček) na známky- realismus

1. Charakterizujete politický vývoj USA a UK **2+2**

2. Jmenujte realistické hudební dílo Modesta Petroviče Musorgského. **1**

3. Co je typické pro jazyk realistických literárních děl? **3**

4. Lesk a bída Kurtizán **7=5+2**

5. Taras Bulba **8=8+2**

6. Idiot **7=5+2**

7. Shody a rozdíly mezi Paní Bovaryovou a Annou Kareninovou **4**

8. Quo vadis **3=2+1**

9. Které dílo Jacka Londona má autobiografické prvky, doložte životem tvůrce **5=2+2**

10. Snahy o rovnoprávnost mezi Čechy a Němci **6**

11. F. L. Věk **7=3+4**

12. Kterým historickým obdobím se věnoval Václav Beneš Třebitzký **2**

13. U snědeného kráma **5=3+2**

14. Repertoár českých divadel v 70.-90. letech 19. stol. **8**

15. Její pastorkyňa **6=3+3**

16. Práce s textem A **9**

a) Národní literatura, autor, dílo. **3**

b) Čeho je metaforou „španělská vesnice“ v tomto textu? **2**

c) V čem kontrastuje obraz obra u Lopachina a u Anji? **2**

17. Práce s textem B **2**

a) Národní literatura, autor, dílo, druh prózy. **3**

b) Proč se pan farář dovolává Boha? **2**

c) V čem vidí pan farář význam společenské vrstvy, které se zastává? Bonusfrage: Odvodte, s jakým dřívějším obdobím české literatury by mohl dana ukázka souviset? **(+3) 2(+2)**

d) Bonusfrage: Proč pan kaplan zmiňuje žida? **(+3)**

TROFIMOV

Lidstvo jde stále vpřed, zdokonaluje se. A všechno, co je mu dneska nedosažitelné, jednou mu bude blízké srozumitelné.

Ale je třeba pracovat, všemi silami pomáhat těm, kdo hledají pravdu. U nás v Rusku dosud stále pracuje jen někdo,

jen pár lidí. Velká většina té inteligence, kterou já znám, nic nehledá, nic nedělá a k práci je zatím neschopna. Rikají si

inteligenti a sluzebnictvu tykají. S mužičky jednají jako s dobytkem, učí se špatně a nic kloudnějšího si nepřetčtou, nedělají

nic nebo skoro nic, o vědě jenom zvaní a umění je jim španělskou vesnicí. Všichni jsou vážní, každý se dělá důležitý,

debatají, diskutují, filozofují, zatímco před jejich očima dělníci nemají co jíst, spí na holé zemi, po třiceti, po čtyřiceti

v jedné místnosti, všude je plno štenic, smrad, vhlko, mravní nečistota ... Ano, všecky naše krásné řeči jsou pro kočku;

Mají zaplácnout oči nám i druhy ... Ukažte mi, kde jsou u nás ty pověstné jesle a školky, o kterých se tolik a tak často

mluví! Kde jsou ty naše čítárny? O těch se jenom píše v románech, ale skutek – utekl! Všude je jen špina, tupost, asiatství

... Bojím se jich, nemám rád ty přehnané vážné tváře. Vždycky mám hrůzu z těch seriózních rozmluv. Obratme raději

LIPTI

Víte, já vstávám v pět ráno, dnu od tmy do tmy, mám u sebe stále svoje i cizí peníze a vim, co jsou lidi. Člověk musí

začít něco dělat, aby poznal, jak málo je u nás čestných a pořádných lidí. Někdy v noci, když nemohu spát, myslím si:

Panebože, dal jsi nám ohromně lesy, nedohledně lány země a široko daleko obzory, měli bychom být tedy ve světě

Vlastně obry ...

LYUBOV ANDREJEVNA
Vy byste chtěli mít z lidí obry ... Obří se vyskytují, příteli, jenom v pohádkách, jinak nahánějí hrůzu.

(Všichni odedlou kromě Trofimova a Anji.)

ANNA (směje se)

Dobře, že ten tulák Varju vystrašil. Jsme teď aspoň sami.

90-77-1
76-63=2
62-45=3
44-21=3
20=5

Farář zamlaskal trpkostí. „Žebrota ne – to ne – chudoba velká – trampotal! Slovičko, pane bratře, slovičko starého muže: Mnoho se mluví o sociální otázce, o dření, o špatné mzdě a vůbec o bidě dělníků – – – to je v pořádku, i já celou duší hořím, aby se konečně i posledního stavu polevilo a stalo se po právu; jenomže se přitom stále myslí pouze na dělníky velkých měst, na venkovské lidi se zapominá nebo aspoň skoro zapominá. A jaký ti mají život! Ale co mluvím jen o venkovských dělnících při hospodářství, pohleďte na zdejší domkáře, chalupníky, ba někdy i láníky – jak ti se zde mají? Bůh nebesky to vidí!“ „Je tu zle, je – vzdýť tu po všech ani žida není!“ přisvědčoval kaplan. „Páni v Praze znají náš kraj málokdy – snad trošinku o volbách –, ti, kteří ho znají a s ním cítí, nedocházejí porozumění. A přece Praha nejsou Čechy! Co se čini pro tento náš lid? A je to přece také český lid, tvrdý, pevný, sukovitý – a je v něm nctný kus národní síly. Ale může zdejší člověk hořet pro národní ideály, když se chudás od rána do noci dře, nají se, že se nají, e je rád, když večer narovná hřbet? Každý kout naší vlasti má nám být stejně drahý, na žádný se nesmí zapominat! Kdo zná dnes život tohoto lidu? Myslím ten pravdivý, denní těžký život! A přece jsou tu dušičky, že by je člověk i při drsném povrchu libal. Mám je rád, pane bratře, mámi!“